

Rahoitus- ja sijoitustoiminnan periaatteet

Raision kaupunki | Patrik Nygrén, talouspalvelut, 26.2.2025

raisiO

SISÄLLYS

1. Rahoitus- ja sijoitustoiminnan periaatteet	2
2. Rahoitustoiminta	2
2.1. Ottolainaus	3
2.2. Leasingrahoitus	3
2.2.1. Rahoitusleasing	3
2.2.2. Käyttöleasing	4
2.3. Kestävä rahoitus	4
3. Rahoitusriskit ja niiden hallinta	5
3.1. Likviditeettiriski ja sen hallinta	5
3.1.1. Maksuvalmius ja jälleerahoitusriski	6
3.2. Korkoriski ja sen hallinta	8
3.3. Luottoriski ja sen hallinta	9
3.3.1. Myyntisaamiset	9
3.3.2. Vastapuoliriski rahoituksessa ja sijoituksissa	9
4. Antolainaus ja takaukset	10
5. Konsernin rahoitus	11
6. Rahoitustoiminnan ja rahoitusriskien hallinnan	12
raportointi	12
7. Sijoitustoiminta	12
7.1. Sijoitustoiminnan päätöksenteko	12
7.2. Sijoitustoiminta ja sen tavoitteet	12
7.3. Sijoitustoiminnan riskit ja niiden hallinnointi	13
7.4. Toimialasijoittamisen periaatteet	14
7.5. Kassavarojen sijoittamisen periaatteet	14
7.6. Arvot ja eettiset periaatteet	15
7.7. Lahjoitusvarojen sijoittaminen	15
7.8. Varainhoidon ja sijoituspalveluyritysten käyttäminen sijoitustoiminnassa	16
7.9. Sijoitustoiminnan seuranta ja raportointi	16
8. Voimaantulo	16

1. Rahoitus- ja sijoitustoiminnan periaatteet

Rahoitus- ja sijoitustoiminnan periaatteet ohjaavat kaupungin rahoituksen ja sijoittamisen tavoitteita, vastuita ja valtuuksia sekä niihin liittyvien riskien hallintaa. Kaupungin tavoitteena on optimoida kaupungin sekä kaupunkikonsernin taloudellinen tulos pitkällä aikajänteellä riskit huomioiden. Kaupunginvaltuusto hyväksyy rahoitus- ja sijoitustoiminnan periaatteet. Toimintaperiaatteiden ajantasaisuus tarkistetaan aina uuden toimikauden alkaessa. Mikäli kaupungin tai toimintaympäristön olosuhteet muuttuvat tavalla, joka vaatii muutoksia, kaupunginhallituksen on esitettävä periaatteiden päivittämistä.

2. Rahoitustoiminta

Rahoituksella tarkoitetaan kaupungin oman toiminnan rahoittamista vieraan pääoman eri muodoilla sekä osallistumista tytä-, osakkuus- tai muiden yhteisöjen rahoitukseen tekemällä sijoituksia oman pääoman eriin (esimerkiksi osakepääoma, sijoitetun vapaan oman pääoman rahasto) sekä myöntämällä lainaa tai takauksia.

Kaupungin rahoitustoimintaa ohjaavat valtuuston hyväksymät rahoituksen periaatteet ja talousarvio. Kaupungin rahoitustoimintaa hoidetaan pitkäjänteisesti ottaen huomioon kaupungin ja kaupunkikonsernin yhteisöjen toiminnan luonne. Keskeisenä tavoitteena on kaupungin toiminnan edellyttämän rahoituksen varmistaminen sekä maksuvalmiuden ylläpitäminen kaikissa markkinatilanteissa. Muita keskeisiä tavoitteita ovat rahoituksen hankinta hajautetusti, rahoituskustannusten minimointi, rahoituskustannusten vaihtelun tasaaminen pitkällä aikavälillä sekä rahoitusriskien hallinta hyväksyttävällä tasolla. Riskienhallinnan kannalta keskeistä on markkinariskin ja maksuvalmiusriskin riittävä hallinta.

Rahoitustoiminnan ensisijainen tehtävä on tukea ja mahdollistaa kaupunkikonsernin toiminta valtuuston asettamien strategisten ja toiminnallisten tavoitteiden saavuttamiseksi. Tavoitteena on rahoituskustannusten minimointi pitkällä aikavälillä, varmistaen samalla palvelutuotannon ja investointien toteutuminen huomioiden, sekä minimoiden, rahoitukseen liittyvät riskit.

Valtuusto päättää talousarviossa ja -suunnitelmassa lainanotosta, lainanannosta sekä pitkäaikaisista sijoituksista. Muuten kaupungin rahatoimesta vastaa kaupunginhallitus. Rahatoimen käytännön hoitamisesta vastaa hallintosäännön mukaisesti rahatoimesta vastaava viranhaltija.

Kaupungin rahoitustoiminta on keskitetty konsernihallinnossa toimivaan talouspalvelut -yksikköön, joka seuraa kaupunkikonsernin rahoitusta kokonaisuutena. Tarkoituksena on optimoida konsernin ulkoisen rahoitustarpeen hallinta sekä minimoida rahoituskustannukset konsernin kokonaisuutena varmistaen.

Hankintalaki ei koske rahoitusta, mutta kaupunki kilpailuttaa kaikki merkittävät rahoitustarpeensa markkinoilla tai varmistuu päätösten markkinaehtoisuudesta muutoin. Kaupungin solmimat johdannaissopimukset kilpailutetaan pääsääntöisesti, mutta johdannaissopimuksia voidaan solmia myös ilman kilpailutusta, sillä niissä

ajoituksen hyödyntäminen, vanhojen sopimusten muokkaaminen ja vertailukelpoisten tarjousten puute eivät aina puolla kilpailutusta.

2.1. Ottolainaus

Kaupungin ottolainaus toteutetaan vain euromääräisenä, jotta valuuttariskiltä vältytään. Rahoituksen voi järjestää kaikilla rahamarkkinoiden yleisesti käyttämillä tuotteilla.

Lyhytaikainen rahoitus järjestetään ensisijaisesti kuntatodistuksilla, konsernitilin kautta ja tilin luottolimiittiä hyödyntäen. Kuntatodistusohjelma tulee olla sovittuna usean rahoituslaitoksen kanssa kilpailutuksen varmistamiseksi. Lyhytaikainen rahoitus voidaan turvata myös alle vuoden mittaisilla velkakirjoilla.

Pitkäaikaisen rahoituksen keskeisiä välineitä ovat velkakirjalainat, joukkovelkakirjalainat sekä leasing-rahoitus. Kaupunki turvaa rahoituksen saatavuuden käyttämällä rinnakkain erilaisia rahoitusmuotoja ja rahanlähteitä. Lainojen takaisinmaksuissa voidaan käyttää tasa-, annuiteetti- tai kertalyhenteistä ohjelmaa.

2.2. Leasingrahoitus

Perinteisten rahoitusinstrumenttien lisäksi Raision kaupunki voi käyttää investointien rahoittamiseksi myös leasingrahoitusta. Leasingrahoitusta käytetään pääasiassa elinkaaren hallintaan liittyvien perusteiden vuoksi. Jos hankinta toteutetaan leasingrahoituksella, tulee erityistä huomiota kiinnittää koko sopimuskauden aikaiseen kustannukseen sekä sopimusehtoihin. Erityisesti mahdollinen ennakokorko, päivävuokra sekä laskutuspalkkiot tulee huomioida tarkasteltaessa vaihtoehtojen kokonaistaloudellista edullisuutta. Samoin leasingjärjestelyn mahdollisiin ennaaikaisen purkamisen kustannuksiin tulee kiinnittää huomiota sopimusta tehtäessä. Leasing rahoitusmuotona ei kasvata kaupungin laskennallista velkapääomaa, mutta vuokravastuiden määrä tulee taseen liitetietoihin ja jäännösarvovastuu rahoitusleasingin osalta on pääsääntöisesti vuokralle ottajalla. Keskeisimmät leasingrahoitusmuodot ovat rahoitusleasing ja käyttöleasing. Leasingrahoituksen korko voi olla vaihtuva euribor-sidonnainen korko tai kiinteä korko. Kaupunki voi myös itse koronvaihtosopimuksella muuttaa vaihtuvakorkoisen leasingsopimuksen tai osan siitä kiinteäkorkoiseksi.

2.2.1. Rahoitusleasing

Rahoitusleasing on pitkäaikaista vuokraamista, jossa rahoituskohteet hankitaan rahoittajan omistukseen ja vuokrataan pitkäaikaisella vuokrasopimuksella kohteen käyttäjälle (vuokralle ottajalle). Leasing ei sido pääomaa suoran omistamisen tavoin. Vuokralle ottajalla on omaisuuteen käyttöoikeus sopimuksen mukaisesti ja vuokralle ottaja maksaa sopimuskaudella vain rahoituskohteen käytöstä.

Vuokralle ottaja voi vuokra-ajan päätyttyä lunastaa vuokrakohteen itselleen sovitulla jäännösarvolla, osoittaa vuokrakohteelle ostaja tai sopia jatkovuokrauksesta. Rahoitusleasing on nimensä mukaisesti rahoitusmalli, mutta sillä ei voida ulkoistaa omistamiseen liittyviä riskejä tai kaupungin velvoitteita rahoittajalle.

Rahoitusleasing jakautuu irtaimen käyttöomaisuuden rahoitusleasingiin sekä kiinteistöleasingiin. Irtaimen käyttöomaisuuden leasing koskee esimerkiksi erilaisten koneiden, laitteiden, kalusteiden, ajoneuvojen sekä IT- ja toimistolaitteiden pitkäaikaista vuokraamista. Rahoituslaitosten kanssa on yleensä mahdollisuus laatia

puitesopimus eli rahoituslimiitti, jossa sovitaan kaupalliset ehdot sekä hankkeiden käytännön toteutus ja jonka puitteissa leasinghankkeita voidaan toteuttaa.

Kiinteistöleasing on rakennusinvestoinnin rahoitusmuoto, jossa vuokralle ottaja vuokraa kohteen rahoittajalta ja maksaa rahoittajalle pääomavuokraa sopimuskauden ajan. Sopimuskauden jälkeen vuokralle ottaja vastaa, sopimustyyppistä riippuen jäännösarvosta lunastaen kohteen, osoittaen kohteelle ostajan tai sopien uuden leasingvuokrauden. Tyypillisesti vuokra-aika on noin 20 vuotta ja jäännösarvo sopimuskauden jälkeen noin 20–50 prosenttia. Yleensä leasingmaksut tulevat maksuun vasta, kun kohde on valmis, ja maksut sisältävät rakentamisen aikaisen rahoituksen sekä sovittaessa purku- ja suunnittelukustannukset. Lyhennysohjelmanä on annuiteetilyhennys. Leasingista kirjataan tuloslaskelmaan käyttötalouden kuluna pääomavuokra ja taseen liitetietoihin pitkäaikaisen vuokravastuun arvo. Leasingsopimuksen päättyessä rakennuksen jäännösarvo tulee kirjattavaksi taseen pysyviin vastaaviin kaupungin lunastaessa kiinteistön.

2.2.2. Käyttöleasing

Käyttöleasingissä leasingsopimukseen sisältyy tyypillisesti laajemmin erilaisia huoltopalveluita ja muita palveluita (esimerkiksi auton huolto). Lisäksi rahoitusleasingistä poiketen käyttöleasingissä vastuu leasingkohteesta on vuokrasopimuksen jälkeen vuokralleantajalla.

2.3. Kestävä rahoitus

Ympäristöystävällisiin investointeihin tarkoitettua kestävä rahoitusta pyritään käyttämään mahdollisimman paljon tilanteissa, joissa kaupungin investoinnit sen käytön mahdollistavat.

Vihreää tai kestävä rahoitusta voi hakea investointihankkeeseen, jossa syntyy selkeitä ja mitattavia ympäristölle hyödyllisiä vaikutuksia. Vihreä rahoitus on osoitus kaupungin panostuksista ympäristön hyvinvointiin.

Kestävällä rahoituksella tarkoitetaan tässä yhteydessä rahoituslaitosten tarjoamia vieraan pääoman ehtoisia rahoitustuotteita, joiden myöntämisen ehtona on investoinnin kestävyteen liittyviä kriteerejä. Kestävän rahoituksen myöntämisen kriteerit liittyvät investoinnin positiivisiin ympäristövaikutuksiin ja/tai yhteiskunnallisiin vaikutuksiin. Yksi kestävän rahoituksen eduista on tyypillisesti hieman edullisempi rahoituskustannus.

Kestävää rahoitusta on tarjolla sekä laina- että leasingrahoituksena. Kestävä rahoitus on hankekohtaista, ja kullakin rahoituslaitoksella on oma prosessinsa kestävän rahoituksen hakemiseksi. Kestävän rahoituksen investoinnille asettamat vaatimukset tulee huomioida investointihankkeissa mahdollisimman aikaisessa vaiheessa, jotta investoinnilla on mahdollisimman hyvät edellytykset saada kestävä rahoitusta.

Kestävä rahoitus on tyypillisesti tavallista laina- tai leasingrahoitusta edullisempaa ja se voi tuoda positiivista näkyvyyttä rahoitetuille hankkeille. Kaupungin tavoitteena on suunnitella investoinnit siten, että ne mahdollistavat kestävän rahoituksen hyödyntämisen mahdollisuuksien mukaan. Investointeja voidaan kuitenkin rahoittaa kestävä rahoituksella vain, mikäli kestävän rahoituksen saatavuus ja ehdot ovat kilpailukykyisiä.

3. Rahoitusriskit ja niiden hallinta

Kaupungin tavoitteena on optimoida kaupunkikonsernin taloudellinen tulos pitkällä aikavälillä riskit huomioiden. Kaupungin tulee aktiivisella rahoituksen hallinnalla pyrkiä, sekä alhaisiin rahoituksen kokonaiskustannuksiin että hyväksyttävään riskitasoon. On tärkeää, että kaupungilla on selkeä ymmärrys rahoitukseen liittyvistä riskeistä: mitkä ne ovat ja miten vakavia ne voivat olla toteutuessaan. Kaupungilla on oltava linjaus hyväksyttävästä riskitasosta sekä tavoitteet riskienhallinnan suhteen. Kaupungin pitää jatkuvasti tehdä työtä niin riskien arvioimisen, seurannan kuin niiden hallinnoimisen ja pienentämiseen eteen.

Kaupungin tulee rahoituksen hallinnassaan pyrkiä säännölliseen yhteydenpitoon kotimaisten luottolaitosten kanssa sekä tarvittaessa käyttää ulkopuolisia, riippumattomia asiantuntijoita.

Rahoitukseen liittyvät riskit ovat:

Rahoitusriskit		
Likviditeettiriski	Luottoriski	Markkinariski
Maksuvalmius	Myyntisaamiset	Korkoriski
Jälleenrahoitusriski	Vastapuoliriski	Valuuttariski
Sijoitusten likvideetti	Sijoitukset	Tarvikkeiden hinta

Tilanteessa, jossa Raision velkamäärän odotetaan kasvavan korostuvat

- Korkoriski ja sen hallinta
- Maksuvalmiuden turvaaminen joka tilanteessa
- Jälleenrahoitusriski ja sen hallinta

3.1. Likviditeettiriski ja sen hallinta

Likviditeettiriski tarkoittaa riskiä, että kaupunki ei pysty ajoissa ja ilman merkittäviä tappioita täyttämään maksusitoumuksiaan.

Kaupungin tulee rahoitustoiminnallaan varmistaa riittävä maksuvalmius. Tämä saavutetaan mm. aktiivisella likviditeettisuunnittelulla, riittäväillä likviditeettipuskureilla, lainojen hajautetulla maturiteettijakaumalla sekä sillä, että varmistetaan pääsy tarvittaviin rahoituksen lähteisiin likviditeetin turvaamiseksi. Lisäksi on tärkeätä, että mahdolliset sijoitukset tehdään ainoastaan turvallisiin, riittävän likvideihin ja lyhytaikaisiin kohteisiin. Likviditeettiriski tulee aina huomioida rahoituksen ja sijoittamisen suunnittelussa ja hoidossa.

3.1.1. Maksuvalmius ja jälleerahoitusriski

Kaupungin pääasiallinen rahoitus tulee verorahoituksesta, joka koostuu tulo-, kiinteistö- ja yhteisöverosta sekä valtion maksamista valtionosuuksista. Verotulot ja valtionosuudet maksetaan kaupungille kuukausittain. Eri verolajien maksatusrytmi ja maksettava määrä vaihtelee kuukausittain. Kaupunki rahoittaa toimintaansa lisäksi maksujen ja myyntituottojen avulla.

Kaupunki tähtää siihen, että se pystyisi vero- ja valtionosuuksien sekä toimintatuottojen avulla rahoittamaan niin käyttötalouden kuin investoinnit. Kaupunki joutuu kuitenkin 2020-luvun loppupuolella velkaantumaan lisää nopeaan tahtiin.

Maksuvalmiuden takaamiseksi kaupunki tekee säännöllistä likviditeettisuunnittelua ja -seurantaa.

Jotta kaupunki pystyy suoriutumaan kaikissa tilanteissa tulevista toimintakuluista, on kaupungilla oltava riittävä maksuvalmiusreservi, jonka oikea koko vaihtelee ennakoitujen kassavirtojen mukaan. Kaupungin tulee ennakoida menot ja tulot niin, että optimaalinen maksuvalmius säilyy. Kaupungin tulee myös pyrkiä siihen, ettei sillä ole merkittäviä rahoitustarpeita ylittäviä kassavarantoja.

Jälleerahoitusriski koostuu kahdesta elementistä:

- Riski että kaupunki ei enää saa lainaa luottolaitoksilta ja/tai
- Riski että korvaavan lainan korko on korkeampi

Kaupungin tulee pyrkiä varmistamaan jälleerahoituksensa kaikissa tilanteissa.

Suomalaiset kunnat ovat verotusoikeuden omaavia vakaita toimijoita ja nauttivat suurta luottamusta luottomarkkinoilla. Myös kuntien takauskeskuksen sekä kunta- ja valtionomisteisen Kuntarahoituksen olemassaolo on omiaan vähentämään kuntien jälleerahoitusriskiä.

Kaupungin tulee pyrkiä riittävään lainojen maturiteetin (juoksuajan) hajautukseen. Näin jälleerahoitettavat summat ja siten myös jälleerahoitusriski pysyvät pienempinä.

Lainakannan maturiteetin hajauttamisessa pyritään toteuttamaan niin että lainakanta muodostuu:

1. Lyhyen (alle vuoden) maturiteetin lainoista (emittoidut kuntatodistukset), joka on varainhankinnan edullisin komponentti, mutta samalla jälleerahoitusriski on suurin.
2. Keskipitkän maturiteetin lainoista (n.1-5 vuotta)
3. Pitkän maturiteetin lainoista, joilla myös varaudutaan Suomen julkisen sektorin mahdolliseen luottokelpoisuuden heikkenemiseen sekä rahoituksen vaikeutumiseen ja/tai rahoituksen hinnan kallistumiseen

Kaupungin on syytä ylläpitää tarpeeksi monta eri rahoituslähdettä, niin lyhyiden kuin pitkien lainojen osalta, varmistaakseen mahdollisimman häiriötön jälleerahoitus.

Kaupungin ottolainaus toteutetaan vain euromääräisenä. Näin eliminoidaan kaikki varainhankintaan liittyvät valuuttariskit. Rahoitus voidaan järjestää kaikilla rahamarkkinoiden yleisesti käyttämillä tuotteilla.

Lainojen takaisinmaksuissa voidaan käyttää tasa-, annuiteetti- tai kertalyhenteisiä ohjelmia.

Kaupungin voi varainhankinnassaan käyttää seuraavat rahoitusinstrumentit lyhytaikaiseen rahoitukseen:

- kuntatodistukset
- tililimiitit
- velkakirjalainat

Ensisijainen lyhytaikaisen rahoituksen lähde Raision kaupungissa on kuntatodistukset. Kuntatodistukset ovat lyhytaikaisia velkasitoumuksia, jotka kaupunki on laskenut liikkeelle. Kuntatodistuksia voi tarvittaessa käyttää myös pitkäaikaisen luototuksen korvaamiseen. Tällöin maksettavaksi erääntyvä kuntatodistus korvataan uudella kuntatodistuksella.

Likviditeetin varmistamiseksi kaupungilla tulee olla voimassa oleva kuntatodistusohjelma vähintään kolmessa luottolaitoksessa. Kuntatodistusohjelmien yhteenlaskettu limiitti on myös oltava riittävän suuri suhteessa kaupungin lainakantaan ja lainatarpeen kasvuvauhtiin, jotta myös kuntatodistus kaikissa tilanteissa olisi mahdollinen luottolähde.

Kuntatodistusrahoitus on nopealla syklillä uusittava rahoitusmuoto. Rahoituksen saatavuus voi rahoitusmarkkinan häiriötilanteissa altistaa kaupungin jälleenrahoitusriskille. Äärimmäisissä rahoitusmarkkinatilanteissa saattaa syntyä tilanteita, joissa kuntien rahoitus kuntatodistusmarkkinaa käyttäen on uhattuna. Tämä riski on olemassa, mutta sitä ei tällä hetkellä pidetä todennäköisenä.

Jotta jälleenrahoitusriski ei kasvaisi liian suureksi, ei kaupungin lyhytaikainen kuntatodistusvelka saa ylittää 50 %:ia lainakannan kokonaismäärästä. Mahdollisessa markkinahäiriötapauksessa lyhyt varainhankinta pyritään korvaamaan pidemmällä rahoituksella.

Kaupunki käyttää lyhytaikaisessa rahoituksessaan myös pankkien luottotililimiittejä. Yllättäviä tilanteita varten maksuvalmiuden varmistamiseksi kaupungilla tulee olla riittävät tililimiitit vähintään kahdessa luottolaitoksessa. Näiden limiittien käyttöä tulee kuitenkin välttää niiden suhteellisen epäedullisuuden vuoksi.

Tytäryhteisöt voivat käyttää kaupungin konsernitilin liitetyn limiitin. Tytäryhteisöjen limiitti ja sen käytön ehdot määritellään erillisellä päätöksellä.

Kaupungin pitkäaikainen vieraan pääoman hankinta järjestetään ensisijaisesti velkakirjalainoilla. Kaupunki voi ottaa kiinteä- tai vaihtuvakorkoisia lainoja. Lisäksi voidaan käyttää joukkovelkakirjalainoja ja leasingrahoitusta.

Joukkovelkakirjalaina on kaupungin liikkeeseen laskema laina, joita voidaan myydä sijoittajille. Joukkovelkakirjalainat ovat velkakirjoja, joilla lainan liikkeeseenlaskija lainaa varoja sijoittajilta ennalta määrätyn ajaksi. Joukkovelkakirjalainan erääntyessä maksetaan liikkeellelaskussa kerätty pääoma takaisin sijoittajille.

3.2. Korkoriski ja sen hallinta

Korkojen suojauksella pyritään vakaaseen ja ennustettavaan rahoituskustannusten tasoon.

Sallitut korkosuojausmenetelmät ovat:

- Kiinteä korko
- Koronvaihtosopimus
- Muu korko-optiosopimus (esimerkiksi korkokatto, korkolattia tai näiden yhdistelmä korkoputki)

Kaupunki välttää monimutkaisia suojausrakenteita ja kaupungin on määritettävä solmittavat johdannaissopimukset niin, että ne ovat kilpailutettavissa. Kaupungin on aina muodostettava itselleen käsitys siitä mikä on kulloinkin määritellyn johdannaisen markkinahintataso.

Korkosuojauksia voi tehdä

- lainan noston yhteydessä kohdistuen suojaus uuteen yksittäiseen lainaan
- tiedossa olevaan tulevaan lisälainaan tai lainan jälleenrahoitukseen
- jo olemassa olevaan suojaamattomaan lainaan tai lainakantaan
- kaikkiin lainoihin sekä taloudellisiin vastuihin, jotka ovat sidoksissa muuttuviin korkoihin, esimerkiksi leasing-vastuuseen

Korkojohdannaisten käyttö mahdollistaa rahoituksen hankkimisen ja korkoriskien hallinnan erottamisen toisistaan. Lainoja kilpailutetaan erikseen ja korkoriskiä hallitaan erillisellä johdannaissopimuksella, jolloin sen tarjoajat voidaan kilpailuttaa erikseen. Johdannaissopimuksia voidaan käyttää esimerkiksi olemassa olevan lainasalkun tai yksittäisen lainan korkoprofiilin muuttamiseen ilman lainaehtojen uudelleenneuvottelemista. Johdannaissopimuksia voi poikkeustapauksissa purkaa tai muuttaa, mikäli tarve siihen tulee.

Johdannaisten käytön tarkoituksena on lainasalkun korkoriskin hallinta, eli johdannaista on syytä käyttää vain suojaamistarkoituksissa.

Korkosuojauksen sopimusvastapuolen on oltava luottokelpoisuudeltaan vakavarainen toimija, jonka pitkäaikainen luottokelpoisuusluokitus on instrumentin hankintahetkellä oltava vähintään tasolla AA- (Standard & Poors) tai AA3 (Moody's).

Suojausasteella tarkoitetaan korkosuojattujen lainojen osuutta koko lainasalkusta. Suojatuksi katsotut lainat voivat olla kiinteäkorkoisia lainoja tai vaihtuvakorkoisia lainoja, jotka on muutettu johdannaisinstrumenteilla kiinteiksi. Kaupungin lainasalkun tavoitesuojausaste on 30 prosentin ja 90 prosentin välillä. Lainasalkkuun luetaan mukaan kaikki rahoitusinstrumentit (esimerkiksi velkakirjalainat, joukkovelkakirjalainat ja leasingrahoitus). Vallitsevaan suojausasteen tasoon vaikuttaa kaupungin kulloinenkin korkonäkemyks, korkomarkkinatilanne sekä velkamäärä ja sen ennustettu kehitys. Tavoitetasoista voidaan kaupunginhallituksen päätöksellä poiketa perustellusta syystä, mikäli markkinatilanne sitä edellyttää. Tämän lisäksi kaupunki voi tarvittaessa suojata muita vaihtuvaan korkoon sidottuja merkittäviä taloudellisia vastuita.

Johdannaisten tekeminen edellyttää johdannaissopimusta. Johdannaissopimus mahdollistaa johdannaissopimuksen tekemisen korkosuojausta varten suojauspolitiikan periaatteita noudattaen, mutta se ei velvoita sopimuksen tekemiseen. Johdannaissopimuksessa sovitaan niistä yleisistä ehdoista, joita sovelletaan pankin tai rahoituslaitoksen kanssa tehtäviin johdannaissopimuksiin. Kunkin johdannaissopimuksen tarkemmat ehdot sovitaan ja vahvistetaan erikseen. Raision kaupunki ylläpitää yleisjohdannaissopimuksia riittävän monessa luottolaitoksessa, jotta tehtäville korkosuojille varmistetaan riittävä määrä tarjoajia.

Vallitsevaan suojausasteen tasoon vaikuttaa kaupungin kulloinenkin korkonäkemyks, markkinatilanne sekä lainamäärä ja sen ennustettu kehitys. Johdannaissopimuksia voidaan tarvittaessa käyttää myös kiinteäkorkoisen lainan muuttamiseksi vaihtuvakorkoiseksi.

Kaupungin on varmistuttava siitä, että sillä on riittävä osaaminen korkoriskeistä ja niiden hallinnasta. Tarvittaessa aktiiviseen suojaamisen toteuttamiseen ja markkinahinnan arvioimiseen käytetään ulkoista neutraalia toimijaa.

3.3. Luottoriski ja sen hallinta

3.3.1. Myyntisaamiset

Kaupungin toiminnan ja laskutuksen seurauksena syntyy myyntisaamisia. Näiden ammattimainen hoitaminen tapahtuu perintätoimiston kautta. Myyntisaamisia pyritään hallinnoimaan aktiivisesti perintätoimenpiteillä ja mahdollisilla luottovakuuksilla.

3.3.2. Vastapuoliriski rahoituksessa ja sijoituksissa

Kaupungin tulee pyrkiä minimoimaan mahdolliset vastapuoliriskit. Tämä koskee sekä kaupungin sijoitusten että laina- tai koronvaihtosopimusten tai muiden suojaavien sopimusten vastapuolia.

Vastapuoliriski tarkoittaa riskiä, että vastapuoli ei vastaa rahamääräisistä maksuvelvoitteistaan. Vastapuoliriskiä muodostuu jonkin verran kaikesta sopimuksellisista kahden tai useamman vastapuolen maksuvelvoitteista.

Rahoittajavastapuoliksi hyväksytään luotettavat tahot, joita ovat lähtökohtaisesti Suomessa toimivat liikepankit sekä erityisluottolaitokset kuten Kuntarahoitus, Euroopan investointipankki (EIB), Pohjoismaiden investointipankki (NIB) ja Council of Europe Development Bank (CEB). Maksuliikenteen (esimerkiksi sähköinen taloushallinto ja verkkolaskutus) tai leasingrahoituksen vastapuolena voi olla myös muita hyväksytyjä, hyvän luottokelpoisuuden omaavia vastapuolia.

Sijoituskohteena kotimaassa tai ulkomailla voivat olla korkoinstrumentit, joiden liikkeellelaskija on luottokelpoisuudeltaan vakavarainen pankki, yritys tai muu vastaava osapuoli. Jos liikkeellelaskijalla on pitkäaikainen luottokelpoisuusluokitus, on se instrumentin hankintahetkellä oltava vähintään tasolla BBB- (Standard & Poors) tai Baa3 (Moody's) tai BBB (Fitch IBCA). Tämä vastaa ns. Investment Grade-luottokelpoisuusluokitusta. Mikäli kysymyksessä on esim. suomalainen pörssiyritys, joka raportoi toiminnastaan julkisesti eli yrityksen taloudesta on saatavilla ajanmukaista

tietoa, voidaan ko. yrityksen luottokelpoisuutta arvioida erikseen lievemmin, vaikka yrityksellä ei ole kansainvälistä luottokelpoisuusluokitusta.

4. Antolainaus ja takaukset

Kaupungin myöntämä laina, takaus tai muu vakuus ei Kuntalain mukaan saa vaarantaa kaupungin kykyä vastata sille laissa säädetyistä tehtävistä. Kaupunki ei saa myöntää lainaa, takausta tai muuta vakuutta, jos siihen sisältyy merkittävä taloudellinen riski

Kaupunki voi myöntää takauksen tai muun vakuuden kilpailutilanteessa markkinoilla toimivan yhteisön velasta tai muusta sitoumuksesta ainoastaan, jos yhteisö kuuluu kaupunkikonserniin tai se on kuntien tai kuntien ja valtion yhteisessä määräysvallassa.

Kaupunki myöntää takauksia tai muita vakuuksia pääsääntöisesti määräysvallassaan oleville konserniyhteisöille ja vain poikkeuksellisesti muille kuntalaissa mainituille tahoille. Tämä on tärkeätä siksi, ettei julkinen sektori kohtuuttomasti rajoita markkinoiden tasapuolista kohtelua ja vääristä kilpailun toimivuutta avoimilla markkinoilla. Muita tahoja voivat esimerkiksi olla yleishyödylliset yhteisöt. Kaupunki voi myöntää takauksia rahoitukseen, jolla tuetaan kaupunkistrategian tavoitteita ja kaupungin toimialaan kuuluvaa perustehtävää. Kaupunki voi myöntää sekä omavelkaisia takauksia että täytetakauksia.

Kaupungin myöntämä laina, takaus tai muu vakuus ei Kuntalain mukaan saa vaarantaa kunnan kykyä vastata sille laissa säädetyistä tehtävistä. Kaupunki ei saa myöntää lainaa, takausta tai muuta vakuutta, jos siihen sisältyy merkittävä taloudellinen riski. Kaupungin edut tulee turvata riittävän kattavilla vakuuksilla tai vastavakuuksilla.

Antolainat voivat olla velkakirjalainoja tai pääomalainoja. Lainojen korko ja marginaali määritellään markkinaperusteisesti. Antolainauksen tarkoituksena on varmistaa konsernin kokonaisuus myös rahoituskustannusten osalta.

Konsernin ulkopuolisille yhteisöille takauksen myöntämistä harkittaessa tulee huomioida seuraavia asioita:

- onko hakija esittänyt uskottavan liiketaloudellisen suunnitelman ja taloudellisen laskelman kantokyvystään?
- tukeeko takauksen myöntäminen kaupungin strategiaa ja palvelutavoitteita?
- onko takauksen myöntäminen välttämätöntä esimerkiksi uuden palvelutuotannon syntymiseksi, eikä myöntäminen vaaranna markkinoiden toimivuutta tai vääristä kilpailua?
- tukeeko takauksen myöntäminen palvelurakenteen muutosta tavalla, jossa kaupunki välttyy esimerkiksi omilta mittavilta investoinneilta?
- taattavan yhteisön tulee pantata kaupungille takauksen vakuudeksi hyväksyttävä vakuus, tyypillisesti rakennettava tai hankittava kohde
- takausta ei voida myöntää rekisteröitymättömälle yhteisölle

Kaupunki perii myöntämistään takauksista hankkeen riskiä kuvaavan takausmaksun, joka on vähintään 0,3 % takauksen määrästä.

Kaupungin antamista omavelkaisista takauksista tytäryhteisöille päättää kaupunginvaltuusto. Takauspäätöstä ei saa panna täytäntöön ennen kuin se on lainvoimainen.

Takaukset tulee turvata riittävällä vakuusarvoa omaavilla vastavakuuksilla. Panttikirjojen nimellisarvon on oltava 1,3 kertainen takauksen velkapääomaan verrattuna.

5. **Konsernin rahoitus**

Kaupungin tytäryhteisöt vastaavat mahdollisuuksien mukaan itse rahoitus- ja pääomahuollostaan. Ensisijaisia keinoja tämän toteuttamiseksi ovat riittävän kannattavuuden ylläpitäminen, toimiva riskienhallinta, riittävien poistojen toteuttaminen ja investointien järkevä rahoittaminen.

Kaupunkikonsernin rahoitusaseman puitteissa toteutetaan konsernin sisällä lainoitusjärjestelyjä niin, että konsernin kokonaisuuden kannalta vältetään tarpeettomat rahoituskustannukset. Tavoitteena on optimoida konsernin ulkoinen rahoitustarve ja rahoituskustannukset konsernin kokonaisuuteen varmistuen. Pidempiaikainen rahoitusjärjestely on ratkaistava normaaleilla laina- tai muilla rahoitusjärjestelyillä tai kaupungin myöntämällä antolainalla (konsernilaina).

Yhteisön hallituksen/hallituksen puheenjohtajan on konserniohjeen mukaisesti hankittava kaupungin ennakkokäsitys, kun on merkittävä lainanotto ja -anto sekä vakuuksien, takausten taikka muiden yhtiöitä sitovien merkittävien rahavelvoitteiden antaminen tai niiden ehtojen muuttaminen. Tytäryhteisö ilmoittaa etukäteen seuraavan vuoden ja taloussuunnitelmakauden rahoitustarpeensa budjetoinnin yhteydessä. Merkittäviin investointihankkeisiin, lainanottoon tai omaisuuden myyntiin on jo talousarvion laadintavaiheessa kirjallisesti hankittava omistajan ennakkokäsitys. Investointisuunnittelussa noudatetaan Rasion kaupungin investointiohjeita soveltuvin osin. Yhteisön johdon ja hallituksen tulee investointeja suunnitellessaan huolehtia siitä, että tarvittavat investointilaskelmat ja vaihtoehtanalyysit on tehty, jotta omistajalla on riittävästi tietoa mahdollisen ennakkokannan antamiseen.

Tytäryhteisöjen tuleekin ennakoiden valmistella merkittävimmät investoinnit, rahoituslaina-, takaus- ja vakuusasiat yhteistyössä operatiivisen konsernijohdon kanssa. Yhteisillä konsernia koskevilla ohjeilla ja periaatteilla varmistetaan konsernin kokonaisedun kannalta tehokkaat ja taloudelliset ratkaisut myös rahoituksen suunnittelun ja järjestämisen näkökulmasta. Tytäryhteisön kilpailuttaa rahoituksensa, silloin kun rahoitusta haetaan konsernin ulkopuolelta.

Tytäryhteisöt voivat käyttää kaupungin konsernitiliin liitetyn limiitin. Tytäryhteisöjen limiitti ja sen käytön ehdot määritellään erillisellä päätöksellä.

6. Rahoitustoiminnan ja rahoitusriskien hallinnan raportointi

Rahoitustoiminnasta ja rahoitusriskien hallinnasta raportoidaan kaupunginhallitukselle kesäkuun toteutuman perusteella sekä tilinpäätöksen yhteydessä.

Rahoituksen raportointi sisältää seuraavat asiat:

- lainarahoituksen kokonaistilanne (rahoituksen jakauma lyhyt- ja pitkäaikaiseen rahoitukseen)
- lainojen keskikorko
- lainasalkun suojausaste – nykyinen ja mahdollisuuksien mukaan myös projisoitu suojausaste
- konserniyhteisölle myönnetty rahoitus
- rahoituskulujen toteutuma (vertailu ennuste versus toteutuma) tilinpäätöksen yhteydessä
- tulevat rahoitustoiminnan toimenpiteet
- rahoitusmarkkinoiden tilanne

7. Sijoitustoiminta

7.1. Sijoitustoiminnan päätöksenteko

Kunnissa valtuusto päättää sijoitustoiminnan perusteista (kuntalain 14. §:n 2. mom. 6. kohta). Valtuuston päätösvaltaan kuuluu päättäminen periaatteista, joilla kunnan rahavaroja sidotaan sijoitustoimintaan vuotta pidemmäksi ajaksi, sekä sijoitusten hajauttaminen.

Muuten sijoituksista päätetään kaupungin hallintosäännössä säädetyllä tavalla.

7.2. Sijoitustoiminta ja sen tavoitteet

Kaupungin sijoitustoiminnan tavoitteena on turvata kaupungin peruspalvelujen ja niitä tukevien toimintojen toteutuminen. Kaupungin rahoitus- ja sijoitustoimintaa hoidetaan eettisesti hyväksyttävällä tavalla ja riskejä hajauttamalla.

Kaupungin sijoitustoiminnalla tarkoitetaan kaupungin toimialaan liittyvää sijoittamista sekä kassavarojen sijoittamista. Lisäksi kaupungilla voi olla toimeksiantona sijoitettavia lahjoitusrahavaroja. Sijoitustoiminnan tuottoa tarkastellaan kokonaistuottona, joka tarkoittaa sijoituskohteiden arvonmuutoksen ja sijoituskohteista saatavan koron, osingon tai muun sijoittajalle maksettavan kassavirran summaa.

Kaupungin sijoitustoimintaa ohjaavat kuntalain määrittelemät kunnan (2 luvun 7 §) ja valtuuston (4 luvun 14 §) tehtävät sekä rahoitus- ja sijoitustoimintaa mm. arvopaperimarkkinalaki. Taustalla vaikuttavat lisäksi arvopaperimarkkinoita koskevat

EU-säädöshankkeet (esim. MiFID direktiivi (2004/39/EY) jotka on korvattu 3.1.2018 alkaen MiFID II direktiivillä (2014/65/EU) sekä MiFIR asetuksella (EU N:o 600/2014).

Kaupungin sijoitustoiminnan tulee olla taloudellisesti tuottavaa. Vähimmäisvaatimuksena voidaan pitää sijoitusten reaaliarvon säilyttämistä huomioiden sijoitustoiminnan hoitamisesta aiheutuvat kustannukset.

Sijoitustoiminnassa on otettava huomioon kaupunkikonsernin maksuvalmiuden ja vakavaraisuuden turvaaminen. Maksuvalmiussuunnitelmalla arvioidaan sijoituksiin käytettävissä oleva rahamäärä ja sijoitusaika. Sijoitusten likvidiys turvataan parhaiten sillä, että sijoitetaan jälkimarkkinakelpoisiin instrumentteihin.

Sijoittamisen tulee perustua hallittuihin riskeihin. Tämä tarkoittaa suunnitelmallista riskien tunnistamista, mittaamista ja riskeiltä suojautumista.

Kaupungin sijoitustoiminnan tulee olla kilpailutettua. Tämä koskee sekä sijoituskohteen tuoton, että mahdollisen sijoituspalvelujen kilpailuttamista. Kilpailuttaminen voidaan tehdä myös kokonaisuutena, jossa sijoitustoiminnan lisäksi ovat mukana luottolimitit ja maksuliikennepalvelut.

7.3. Sijoitustoiminnan riskit ja niiden hallinnointi

Sijoitustoimintaan liittyy riskejä, joihin tulee varautua etukäteen. Sijoittamiseen liittyviä riskejä voidaan pienentää varojen hajuttamisella omaisuuslajien välillä ja niiden sisällä. Riskin määrään vaikuttaa mm. eri sijoituskohteiden riippuvuussuhteet, luottoluokitus, sijoitusten maantieteellinen hajautus, likvidiys sekä sijoitusten tekemisen ajallinen hajautus.

Riskit voidaan jakaa maksuvalmius, luotto- ja markkinariskeihin. Markkinariskit voidaan jakaa edelleen korkoriskiin, osakesijoitusten hintariskiin, raaka-aineriskiin sekä valuuttariskiin.

Maksuvalmiusriski tarkoittaa sitä, että kaupungin rahavarat eivät riitä kassamaksuista selviytymiseen. Maksuvalmiusriskiä hallitaan kassasuunnittelulla, riittävän suurilla ja likvideillä kassavaroilla. Riittävien kassavarojen lisäksi maksuvalmiutta turvataan mm. kuntatodistusohjelmalla ja konsernitilillä. Maksuvalmiusriskiä voidaan alentaa hajuttamalla sijoitukset määräaikaisiin ja jälkimarkkinakelpoisiin sijoituksiin.

Luotto- ja vastapuoliriski tarkoittaa riskiä, jonka realisoituessa kaupunki ei saa takaisin sijoittamaansa pääomaa tai sen korkoa. Luotto- ja vastapuoliriski on huomioitava sijoituksen tuottovaatimusta asetettaessa. Kaupunki minimoi sijoitustensa luottoriskiä tekemällä korkosijoituksia riittävän luottokelpoisuuden omaaviin kohteisiin tai rajaamalla tietyn riskiluokan sijoitusten osuutta (esim. high yield-yrityslainat) sekä hajuttamalla sijoitukset sekä ajallisesti että määrällisesti riittävässä laajuudessa.

Korkoriskillä tarkoitetaan korkomuutosten aiheuttamaa epävarmuutta sijoituksen tuotossa (korkovirtariski) tai arvossa (hintariski). Korkovirtariskiä hallitaan sijoittamalla kiinteäkorkoisiin tai pitkään korkojaksoon sidottuihin korkosijoituksiin. Korkojen hintariskiä puolestaan hallitaan sijoittamalla lyhyeen korkojaksoon.

Omaisuuslajikohtaista riskiä hallitaan hajauttamalla sijoitukset korko- ja osakesijoituksiin, jotka poikkeavat toisistaan korko- ja hintariskin suhteen.

Arvopaperisijoituksen hintariskin suuruutta voi mitata volatiliteetin eli keskihajonnan tunnustelulla. Mitä suurempi volatiliteetti, sitä suurempi on sijoituksen tulevaan tuottoon liittyvä epävarmuus. Tämän vuoksi osakesijoitusten osuus allokoinnissa on rajattu. Hintariskiin varaudutaan osakesalkun riittävällä hajauttamisella eri toimialoille ja maantieteellisesti. Osakesijoitusten tekeminen rahastojen kautta hajauttaa osakkeisiin liittyvää hintariskiä jo itsessään.

Valuuttariski liittyy sijoituksiin, jotka eivät ole euromääräisiä. Valuuttariskiä voidaan hallita rajaamalla muiden kuin euromääräisten sijoitusten osuutta sijoitusten määrästä tai valitsemalla valuuttariskiltä suojattuja sijoitusinstrumentteja. Raision kaupungin ei tule ottaa valuuttamääräistä sijoitusriskiä kuin aivan poikkeustilanteessa

7.4. Toimialasijoittamisen periaatteet

Toimialasijoituksia ovat antolainoihin sekä osake- ja osuuspääomaan tehtävät sijoitukset, joilla edistetään kunnan toimialaan liittyvien tai sitä palvelevien yhteisöjen toiminnan käynnistämistä tai sen jatkamista. Rahoitus kohdistuu tällöin ensisijaisesti investointeihin. Toimialaan liittyvä sijoittaminen edellyttää, että talousarviossa on tätä tarkoitusta varten määrärahaa.

Kyse voi olla myös sijoittamisesta, kuntaomisteiseen yhtiöön, joka luo sidosyksikköstatuksen kaupungin osittain omistamaan yhtiöön.

7.5. Kassavarojen sijoittamisen periaatteet

Kaupungin ja kaupunkikonsernin ensisijainen tehtävä on huolehtia palvelustaan ja kehittymisestään sekä siihen tarvittavista investoinneista. Kaupunki pyrkii rahoittamaan toimintansa ja investointejaan omalla tulorahoituksellaan sekä tarvittaessa ulkoisella velkarahoituksella. Tasapainossa oleva kaupunki ei pitkässä juoksussa kerrytä sijoitettavaa kassaylijäämää ja kasvavan velkamäärän aikoina kassaylijäämällä on myös aina hintansa korkokustannuksen muodossa. Kaupunki pyrkii likviditeetin optimoimiseen niin, että rahoitus kattaa vain toiminnasta muodostuvat kulut eikä pitkäaikaista kassaylijäämää synny.

Kassavaroilla tarkoitetaan maksuliikennevaroja ja kassaylijäämää. Kaupungin ylläpitää riittävää kassapuskuria, jotta kaupungin toiminta ja investoinnit kyetään toteuttamaan ilman häiriöitä ja ylimääräisiä kustannuksia. Maksuliikennevarat ovat rahalaitosten käyttötileillä olevat varat ja käteisvarat. Kassaylijäämällä tarkoitetaan varoja, joita ei ole sidottu maksuliikenteen ylläpitoon. Lyhyellä aikavälillä voi, hyvästä suunnittelusta huolimatta, muodostua ylimääräistä likviditeettiä, jota on perusteltua sijoittaa.

Mikäli sijoittaminen on mahdollista ja järkevää, kaupungin kassavarat sijoitetaan tuottavasti ja varovaisuuden periaatetta noudattaen. Sijoitustoiminnan tulee perustua taloudelliseen tuottoon, jonka vähimmäisvaatimuksena on sijoitettavan pääoman säilyminen. Sijoitustoiminta on suunniteltava turvaten kaupungin maksuvalmius ja huomioiden sijoitustoimintaan liittyvien riskien kartoittaminen ja niiltä suojautuminen.

Mikäli korkotilanteen kannalta on tarkoituksenmukaista ja velkakirjojen ehtojen mukaisesti mahdollista, voidaan mahdollisia ylijäämäkassavarantoja pyrkiä sijoittamaan lyhytaikaisesti. Kassaylijäämää ovat rahoitusarvopaperit ja pankkisaamiset, jotka eivät määrittelyhetkellä ole sidottu maksuliikenteen ylläpitoon.

Sijoitettaessa kassaylijäämiä tulee noudattaa yleistä varovaisuutta, vastuullisuuden ja maksuvalmiuden turvaamisen kannalta olennaisia periaatteita, sijoittamalla kassaylijäämävaroja vain lyhytaikaisiin sijoitusinstrumentteihin, joiden hinta- ja luottoriskit on kokonaisuutta tarkastellen arvioitu vähäisiksi. Sijoitusinstrumenttien valinnassa suositetaan suoria ja kustannustehokkaita sijoitusratkaisuja ja sijoitukset tehdään pääsääntöisesti euromääräisinä korkosijoituksina.

Kaupungin kokonaisriskiprofiili pidetään kassavarannon sijoituksissa matalana. Kaupunki minimoii kassavarojensa luottoriskin tekemällä korkosijoituksia korkean luottokelpoisuuden omaaviin kohteisiin ja hajauttamalla sijoitukset sekä ajallisesti että määrällisesti riittävässä laajuudessa.

Päivittäisen maksuliikenteen hoidossa ylijäävät varat voidaan sijoittaa kassanhallinnan kannalta tarkoituksenmukaisimmalla tavalla huomioon ottaen kassavarantoon ennestään sisältyvien sijoitusten

- 1) likvidisyys
- 2) luottokelpoisuus
- 3) tuotto

7.6. Arvot ja eettiset periaatteet

Kaupunki ottaa huomioon sijoitustoiminnassaan toimintaympäristönsä arvot. Kaupungin toimintaa ohjataan poliittisen arvoprosessin kautta. Sijoituskohteen toimiala tai toimintatavat eivät voi olla ristiriidassa kaupungin yhteiskunnallisten velvoitteiden ja periaatteiden kanssa.

Vastuullisessa sijoitustoiminnassa arvovalinnat koskevat myös keinoja ei vain päämäärää. Sijoittajalla on vastuu varojen hyvästä hoidosta ja arvon säilymisestä. Mikäli tyydytään markkinatuottoa pienempään tuottoon, on myös tällaiselle sijoituspäätökselle esitettävä perustelut.

Sijoitustoiminnassa noudatetaan YK:n vastuullisen sijoittamisen periaatteita (ESG), jolla tarkoitetaan ympäristöasioiden (E), yhteiskuntavastuun (S) ja hyvän hallintotavan (G) noudattamista.

7.7. Lahjoitusvarojen sijoittaminen

Lahjoitusvarat voivat olla kiinteää omaisuutta, arvopapereita, osuuksia, rahaa, pankkisaamisia tai muuta irtainta omaisuutta. Lahjakirjojen tai testamenttien määräykset ohjaavat lahjoitusvarojen käyttöä. Mikäli käyttöä määritteleviä ehtoja ei ole, kaupunki hoitaa varoja noudattaen huolellisuutta parhaaksi arvioidulla tarkoituksenmukaisella tavalla

7.8. Varainhoidon ja sijoituspalveluyritysten käyttäminen sijoitustoiminnassa

Varojen sijoittamisessa on mahdollista käyttää Finanssivalvonnan hyväksymiä sijoituspalveluyritysten ja varainhoitajien tarjoamia säilytys- ja sijoituspalveluita. Kaupunki voi luovuttaa varainhoidon osittain tai kokonaan yhdelle tai useammalle varainhoitajalle konsultoivina tai täyden valtakirjan palveluna.

7.9. Sijoitustoiminnan seuranta ja raportointi

Säännöllisen raportoinnin tarkoituksena on minimoida sijoitustoimintaan liittyvät riskit ja varmistaa pääoman suotuisa kehitys. Lisäksi kaupunginhallituksella, kaupunginjohtajalla sekä talousjohtajalla tulee olla saatavilla tieto mistä omaisuuseristä ja kohdesijoituksista sijoitussalkku kokonaisuudessaan koostuu, ja mitkä ovat keskeisimmät salkkuun kohdistuvat riskit.

Merkittävistä sijoituksiin liittyvistä tapahtumista raportoidaan kaupunginhallitukselle ilman viivettä. Kaupunginhallituksen käsitellessä vuosittaista tilinpäätöstä esitellään vuosiyhteenveto sijoitustoiminnasta ja sen tuloksista.

Raportoinnista on käytävä ilmi vähintään sijoitusvarallisuuden koko, sen jakautuminen sijoitusluokittain ja sijoitustoiminnan tuloksellisuus.

8. Voimaantulo

Nämä rahoitus- ja sijoitustoiminnan periaatteet korvaavat aiemmat Raision kaupungin päätökset, jotka ohjaavat kaupungin rahoitus- ja sijoitustoimintaa. Rahoitus- ja sijoitustoiminnan periaatteet tulevat voimaan kaupunginvaltuuston hyväksymisestä lukien.